

rolig kan bruge, hvad den finder for godt og saa lade Staten betale det, uden at der kan gøres noget egentligt Ansvar gældende. Men noget lignende gælder i kunstnerisk Henseende. Der er det ogsaa saaledes, at Teaterchefen egentlig staar uansvarlig. Ja, han bliver draget til Ansvar i Pressen og paa mange Maader ogsaa ved Udtalelser her i Tinget, men det synes, som om Teaterchefens Stilling er ganske uroffelig, og naar han er sikker paa at blive siddende paa sin Plads som Teaterchef, saa er han ogsaa i kunstnerisk Henseende fuldstændig uansvarlig for, hvorledes han leder Teatret. Han kan lede det, som han vil, han bliver siddende, ingen trummer et Haar paa hans Hoved. Denne Form for Administrationen maa absolut i Længden blive umulig. Jeg tror ogsaa, man kan se paa andre Steder, hvilken Virkning det har, naar der er mere af Ansvar i Ledelsen. Jeg behøver blot at henvise til den Ledelse, der er ved Dagmar-teatret i Kjøbenhavn. Der maa een Mand bære det paa sin egen Reagning og Risiko, og han ofrer meget for de kunstneriske Formaal, som han sætter sig, men man føler ogsaa, at han har et virkelig Ansvar. Det forekommer mig, at der med Hensyn til Ledelsen af hele denne Virksomhed vises en ganske anden Energi og en ganske anden Dygtighed. De Kræfter, der raades over, ere paa flere Punkter ringere, men i Forhold til de Kræfter og Midler, der ere at raade over, tror jeg, man maa sige, der er vist, at der kan udrettes betydligt mere, end der bliver udrettet ved det kongelige Teater. Som sagt, for mig staar det, som om Hovedulykken er den, at der ikke er nogen virkelig ansvarlig Ledelse. Jeg tror, man efterhaanden næsten fra alle Sider er kommen til Erkenndelse af, at der maa frisk Blod ind i Ledelsen af det kong. Teater, og at der maa en gennemgaaende Omdannelse af hele det System, hvorefter Teatret styres, baade i økonomisk og kunstnerisk Henseende. Jeg tror ikke, at Smaareformer for Djæblikket vilde hjælpe stort, og naar Flextallet har stillet Forslag om at forhøje Forestillingsindtægterne og at nedsætte en Del af Udgifterne, saaledes at der bliver Balance, er det selvfølgelig ikke, fordi vi tro, at der under den nuværende Ledelse af Teatret skulde kunne naas dertil, og heller ikke fordi vi mene, at vi netop med Hensyn til Udgifterne have paa de enkelte Poster paapeget de Punkter, hvor Nedsættelser helst bør finde Sted. Det ville vi ikke paatage os at gøre. Vi have kun gjort det for derved at betegne vor Protest mod hele den Maade, hvorpaa Te-

atret ledes, og stille det Krav, som vi maa stille som det principale Krav, at et Teater, der udfyres paa den Maade som vort, ogsaa maa stille efter at kunne bære sig selv. Der er enkelte af de Forslag, der ere stillet med Hensyn til Teatret, som jeg skal berøre med et Par Ord. Det har forbavset Udvalget, at Ministeren under de nuværende Forhold har foreslaaet tre Embedsmænd, nemlig Bureauchef Hauch, Sceneinstruktør Bloch og Sceneinstruktør Krohn til kongelig eller fast Ansættelse. Thi vi kunne ikke se retiere, end at disse Embedsmænd indtage en saadan Stilling til hele Teatrets økonomiske og kunstneriske Ledelse, at de ogsaa saa deres Part af Ansvaret for den Maade, hvorpaa det hele gaar, hvis man overhovedet der kan tale om noget som helst Ansvar. Men hvad der endnu mere synes jeg, maa forbavse, er, at samtidig med at Ministeren foreslaar disse Sceneinstruktører og deriblandt ogsaa Sceneinstruktør Krohn til fast Ansættelse, medens dette Forslag foreligger for Rigsdagen, ser man af Bladene, at Sceneinstruktør Krohn rimeligvis vil gaa af og vil blive erstattet af en anden eller at der maasse vil komme en anden, ved Siden af ham for at lette ham hans Arbejde. Jeg ved ikke rigtig, hvorledes det hele forholder sig, men det forekommer mig høist mærkeligt, at man kan tænke paa at give en Mand fast Ansættelse paa en Tid, hvor han ikke ser sig i Stand til at udføre sit Arbejde, men tænker paa at trække sig tilbage eller at faa en anden Mand til Hjælp. Udvalget foreslaar altsaa at nægte disse tre Embedsmænd den begærede faste Ansættelse. Ligeledes foreslaar man under Nr. 146 at nægte de 2,400 Kr. til Ansættelse af 3 Elever fra den dramatiske Elevskole. Det forekommer nemlig ikke Udvalget, at der under de nuværende Forhold ved Teatret er Anledning til at forøge Lønningskontoen. Snarere har man i Udvalget ment, at der var alvorlig Grund til at overveje, om der ikke kunde ske en Del Reduktion i den Henseende. I alt Fald har man, som sagt, ikke villet være med til at forøge Lønningskontoen, som det her er foreslaaet. Under Nr. 147 har Udvalgets Flextal som sædvanlig foreslaaet, at Kontoen til den dramatiske Elevskole, som er taget provisorisk, skal falde bort, og endelig har Udvalget under Nr. 148 ligesom i Fjor foreslaaet at nedsætte Kontoen: „Ekstraordinære Understøttelser“, der staar til Teaterchefens Raadighed, med 4,000 Kr.

Derefter kommer vi til de Konti, der angaa personlige Understøttelser. Med Hensyn til Konto VI. A. 1.: „De livsvarige